

ALEŠ HANUŠ

DIPLOMOVÁ PRÁCE OBCHODNĚ ADMINISTRATIVNÍ CENTRUM LETNÁ

HODNOCENÍ VEDOUCÍHO PRÁCE PROF. ING. ARCH. LADISLAVA LÁBUSE

ÚVOD

Zadání zástavby úzkého lineárního pozemku, vymezejícího severozápadní hranici Letenské pláně, který je dnes zastavěn zbývajícími objekty vilového charakteru, sledovalo prověřit schopnost řešit složitý komplex dostavby v exponované, dopravně velmi zatížené poloze, včetně vypořádání se s paradoxem daným stávajícím kontextem struktury zástavby místa a nově plánovanou zástavbou s administrativní funkcí i očekávanou kapacitou zadání.

Studenti měli možnost zacházet se stávajícími stavbami dle vlastního uvážení – zachovat všechny, (resp. všechny čtyři, které mají charakter městských vil), či jen část a integrovat je do návrhu dostavby území nebo je obětovat uvolnění možností nové formy zástavby. I v tomto případě při omezení sledování kontextu okolního prostředí, které nutí řešit paradox lokality – obrovské měřítko Letenské pláně, vymezené na severní a východní hraně mohutnými objemy staveb a drobné měřítko vilové zástavby na sever od řešeného pozemku.

KONCEPCE

Koncept je založen na rozhodnutí, že je cituji: „*nejvhodnější navrhnout stavbu složenou z více celků respektující charakter vilové zástavby. Ponechat alespoň část vil a doplnit stavbami se 4-5 podlažími plnící funkci přechodu mezi vilovou zástavbou na sever a blokovou zástavbou jihozápadně*“. Je otázka, nakolik se ambice „*respektování charakteru vilové zástavby*“, v tomto projektu naplnila a zda je v tomto případě vůbec možné se ještě na tyto pojmy a hodnoty odvolávat.

Zastavět pozemek pěti, z pohledu jejich funkce relativně malými, avšak z pohledu kontextu vůči stávajícím vilám enormně velkými a cizorodě formovanými hmotami působí v tomto případě paradoxně až nepatřičně.

Řešení tohoto protikladu je vlastní většině těch, co se vydali cestou rozdrobování měřítka nové zástavy a jejich výsledek odvisel od velikosti i celistvosti objemů hmotového řešení a jejich orientace i rozmanitosti a také na úrovni návrhu fasád - způsobem jejich členění či volbou materiálu a v neposlední řadě i udržení smysluplnosti rozhodnutí část vil ponechat.

Návrh na mne již vůbec nepůsobí dojmem, že by byl založen na sledování udržení charakteru vilové zástavby, jelikož se projevuje naprosto volnou až netečnou či dokonce agresivní polohou vzájemných vazeb vůči okolní zástavbě. Svěbytně až svévolně je nakládáno i s řešením fasád, použitím danému prostředí cizorodé kombinace chaotického rozmístění oken na podélných fasádách a zcela prosklených strukturálních fasádách příčných k ulici.

HODNOCENÍ

Zvolený koncept zástavby přináší zmíněný protiklad problému kontextu a kontradikce měřítka nové zástavby a měřítka stávajících staveb. Návrh však není založen na preferenci kontextu a sledování integrity nové zástavby do měřítka okolní vilové čtvrti, ačkoli to je ve zprávě proponováno. Naopak je držen v distanci od původních staveb abstraktností skleněných rastrů i abstraktností struktury okenních otvorů na

podélných fasádách. Vědomě je vytvářeno zcela nové prostředí s vlastní identitou včetně řešení parteru. Vazba na měřítko čtvrti za tratí i ponechaných stávající vily je, pomineme-li „povrchní“ efekt jejich zrcadlení, zcela opominuta. Zástavba netvoří přechod mezi vilovou a blokovou zástavbou v okolí, nepatří ani do jedné z těchto kategorií. Vytváří typické prostředí bezprizorních nových komplexů svébytně formovaných, vizuálně nápadných soliterních administrativních budov.

Návrh vzbuzuje množství otázek. Vyznačuje se množstvím vzájemně nesouvisících a tudíž nesnadno pochopitelných - danému zadání, prostředí i vlastnímu konceptu protichůdných rozhodnutí, na která by se měla obhajoba zaměřit.

- Proč je nová zástavba podřizována ponechání dvou izolovaných vil, zcela utopených v nové zástavbě, když je ve skutečnosti nerespektuje a přitom má jejich zachování tak limitující vliv na řešení nových objektů s funkcí administrativy, vyžadující ucelené plochy a objemy?
- Proč není zachována nejhodnotnější vila ze všech stávajících staveb na pozemku, rekonstruovaná kdysi pro vlastní bydlení arch. Kamilem Roškotem, na jejíž hodnotě jsou opřeny argumenty zastánců uchování vil, když navíc plocha kde stojí, není nakonec v návrhu zastavěna?
- Proč je nová zástavba členěna pro vnitřní provoz nevýhodně menší hmoty, když je zároveň diametrální odlišností fasád, vyjadřující zvolený koncept „rozřezání jedolitě hmoty pozemku“, de facto formována jako jeden celistvý objekt v uliční čáře rozčleněný zářezy příčných skleněných fasád?
- Proč je východní uliční fasáda v ulici U Vorlíků řešena uzavřenější formou jako podélné fasády a západní uliční fasáda u Špejcharu jako celoprosklené partie ve vnitřních zářezech, když je navíc z hlediska oslunění nejvíce zatížena???
- Jak rozeznáme v uliční fasádě naprosto nečitelné vstupy do administrativních budov a jak bude provedeno firemní značení vstupů do administrativy a prodejen.
- Proč je dispozice definována a tím znehodnocena v univerzálnosti využití, důsledným umístěním sloupů těsně za vnitřní líc fasád???

Při kumulaci kritiky vyjádřené i těmito otázkami, je nutné zmínit i kladné stránky projektu. Vzhledem ke složitosti zadání a řešených vazeb přístaveb na stávající objekty, jsou poměrně zdařile řešené dispozice. Pomineme-li výše uvedené umístění sloupů u fasád a některá problémová místa, např. absenci toalet pro postižené v přízemí kavárny na západní fasádě západního objektu.

ZÁVĚR

Vzhledem k rozsahu a složitosti zadání a zřejmě i díky nedostatečnému úsilí a nasazení, nepůsobí diplomová práce přesvědčivě o projevení schopnosti řešit tak komplikovaný úkol vědomě formovaným tvůrčím způsobem. Přes uvedené výhrady nutno konstatovat, že v základní rovině funkčního a provozního řešení takto složitého programu, bylo zadání diplomové práce splněno. Oprávněnost i úspěšnost naplnění záměrů navržené podoby zástavby bude předmětem vlastní obhajoby.

Celkově projekt hodnotím 60 body, v klasifikační stupnici ESTC známkou na pomezí D a E.

Ladislav Lábus

7. 6. 2017